



SILVER

BACK GORILLA er en kar man ikke skal spørke med. Men Lill og Anne Brit gikk tett på i Rwanda. Les om dette nummer av Sorord. Alltid tett på....



EMMIE

er medlem i Larvikklubben siden 2004. Les hva hun sier om hvorfor hun ble soroptimist på side 22

BIRGITTE

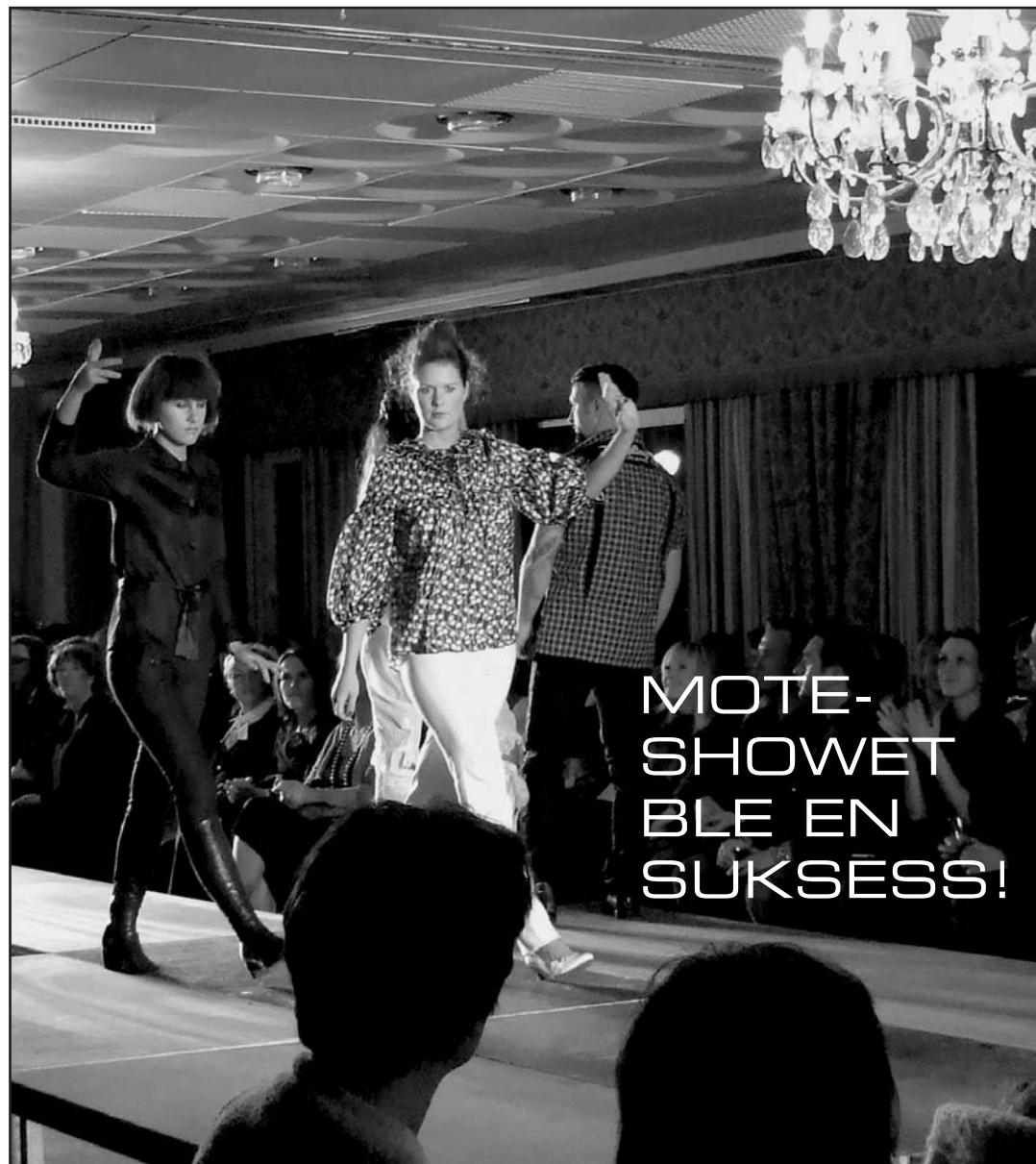
har sunne og friske hobbyaktiviteter. Les mer i Sorord og kanskje blir du smittet av hennes naturglede!

side 21



Organ for Larvik Soroptimist Klubb nr. 24 - Årgang 12 -2007

sorord



MOTE-
SHOWET
BLE EN
SUKSESS!

BERIT

Østby er en av våre meget gode samarbeidspartnere i forb. med moteshowene våre. Hun stiller opp, bruker sin tid og kreativitet til gode for våre engasjement i Moldova og anti-traffickingprosjektet.



KIRSTEN

Sweder er svensk soroptimist som har verv på topp-plan innenfor vår federasjon. Hun har skrevet innlegg i Sorord, les mer på side 5-6

P R E S I D E N T E N S 2 M I N U T T E R



Ja så var det min tur til å skrive noen ord til vårt utmerkede egne blad Sorord. Og siden Margaret spør så må jeg jo stille opp.

Jeg oppdaget plutselig her om dagen at jeg hadde vært medlem i klubben i 21 år. Det har vært 21 interessante år, hvor mitt engasjement har variert ut fra hvilken livsfase jeg har vært inne i. Jeg kom inn som forholdsvis ung soroptimist i 1986, småbarnsmor, trippelarbeidende og nok mer opptatt av å få hverdagen til å gå rundt på hjemmebane enn all verdens problem og utfordringer ute i den store verden. Men allikevel, noe var det som fenget meg, noe holdt meg fast og gjorde at jeg kom på møtene, påtok meg noen verv og ble.

"Soroptimistsaken" har jeg sakte men sikkert fått fatt i etter hvert som årene har gått, som sekretær og kasserer fikk jeg innblikk i organisasjonen – deltakelse på representantskapsmøte var første gang stort og skremmende – siden har jeg fattet mer – og nå? Fortsatt liker jeg ikke de store forsamlingene – men jeg ser og føler fellesskap-

et – og det er ikke skremmende.

Etter hvert som jeg har fått noe mer tid til overs og muligheter i form av tid og økonomi (og streng prioritering) til å kunne delta på reiser har soroptimistsaken fått en ny dimensjon. Det begynte med de kjempehyggelige og interessante reisene flere av oss i klubben hadde til bl.a. Isle of Man og London som har gjort at vi gjennom fellesskapet blir bedre kjent og tryggere på hverandre... ...til de siste par år hvor jeg har besøkt områder hvor vi har prosjekt, som Moldova og Rwanda. Dette er besøk som setter varig spor, både i form av vennskap over grenser og innad i gruppen, og i tillegg får du med deg uslettelige inntrykk og synlige bevis på hva soroptimisme er, hva man kan få til bare man står sammen om felles mål. Og alt dreier seg ikke om penger, solidaritet, støtte og det å være et talerør for noens sak kan være like viktig.

Som fersk president i klubben og økonomiansvarlig i Soroptima får jeg nå anledning til å følge organisasjonen enda nærmere. Litt skremmende, utfordrende og arbeidskrevende har de siste ukene vært, men sakte men sikkert får jeg forhåpentligvis oversikten. Og allerede nå merker jeg hvor mange flere soroptimister jeg kommer i kontakt med via mail og telefoner.

Til dere nye i klubben – jeg er glad for å få dere med på laget, til dere jeg har vært sammen med noen år – takk for fellesskapet, støtte og vennskap. Og til dere alle en riktig god jul og et godt nytt år

Gro Stalsberg, president

Redaksjonen takker

alle som har vært med på å gjøre dette bladet mulig. De som har sørget for at vi har fått inn annonser, stoff som er blitt levert oss – med og uten påtrykk. Vi har vært mange om å dele oppgavene og resultatet er blitt en kavalkade over hva vi sammen har opplevd i dette året, reiser flere av oss har vært med på og aktiviteter vi har fått gjennomført. Det er ikke lite vi har fått til og det kan vi være stolte over.

Gled deg over Sorord, nr. 24 i rekken i den 12 år lange historien. Så får vi se om det blir et 25. nummer til neste år. Men først skal vi feire jul og inngangen i et nytt år.

Med ønske om en trivelig julefeiring og et godt, nytt soroptimistår, gleder vi oss over et hyggelig julemøte! oss i redaksjonen.

**Larvik
Soroptimist Klubb**
President
Gro Stalsberg
Sekretær
Tone Lund Nilsen
Kasserer
Grete Jensen

Klubbens adresse:
Olav Flætens vei 3A
3280 Tjodalyng

Redaksjonen for Sorord:

Margaret Støle Karlsen
Lill Bjørvik, Liv Høibø
Kersti Lund og
Grete Jensen



SOMMERAVSLUTNING PÅ KAUPANG '07



Gro Stalsberg orienterer om Skiringsalskaupangen for interesserte soroptimister fra Larvik og Tønsberg

UNDER EIKENE

heter Larvikklubbens sommertradisjon. Det betyr at vi har kommet til sesongens siste møte og denne gang satte 25 egne og 18 medlemmer fra Tønsberg-klubben hverandre i stevne i praktfullt sommervær. President Kirsti ønsket alle velkommen og vi hadde tradisjonell lys-tenning og vi leste appellen i kor.

Tønsbergklubben takket for invitasjonen og overrakte roser til Gro, Kirsti og

Margaret. Grillene hadde Gro allerede tent før vi ankom, så vi satte straks i gang med å grille medbrakt mat. Høy stemning, god prat og hyggelig samvær.

Etter maten inviterte Gro oss alle med på en omvisning på Kaupang og museet som viser Kaupang-historien. Hun orienterte om den bymessige bosettingen på Kaupang og om høvdingsetet på Huseby. Vi kikket også inn på den informative utstillingen i museet.

Sommerens Sorord ble utlevert sammen med høstens program.

Vi fikk orientering om representantskapsmøtet i Grimstad og andre saker styret hadde på tapetet. Liv avsluttet møte med et nydelig dikt av Herman Wildenvey, "Å ennå å være" Vi ruslet til bilene våre straks før kl. 22.00

Margaret



PRESIDENTSKIFTE I LARVIKKLUBBEN



President Kirsti overleverer verdigheten, ansvaret, æren i form av presidennålen til vår nye president, Gro. Som vi ser er det gemyttelig og høy stemning på møtet vårt!



Medlemsmøtet i oktober

ble preget av de mange opplevelsene våre medlemmer hadde hatt i tiden før vårt første møte etter sommeren. Noen hadde vært i Danmark, i vennskapsklubben Sønderborg, og noen hadde vært på riktig lang reise - helt til Afrika. Inntrykkene sto i kø og formidlingsevnen var det ikke noe å si på! Her

fikk vi vite om bavianer og danske slott med kirkemusikk, stråhytter og sydamer, restaurantmiddager og barnehjemmet vårt. Mer ble lovet oss på julemøtet der Lill, Gro, Anne-Brit, Sidsel og Marion skal stå for en stor del av programmet.

Dette og mer til kan du lese mer om i sommerutgaven av Sorord!

Vi tok også opp to nye medlemmer, det kan du lese om på neste side og som bildene viser, var det også noen som ble takket for innsats i klubben og vår nye president, Gro, ble behørig klappet inn i "embedet". Stor takk til Kirsti for fint lederskap i hennes presidentperiode. Hun har vist oss at det er en glede å være øverste leder i vår klubb!



Takkes av etter avsluttet "tjeneste" i styret. Til venstre står Kari Linnestad, Margaret Stale Karlsen og Hanne Clason. Margaret takket av som miljøkoordinator i fire år, de to andre som henholdsvis medlem i valgkomiteen og som visepresident. På bildet til høyre takkes Kirsti for hennes flotte presidentperiode av sekretær Tone Lund Nilsen



Nye medlemmer i Larvik Soroptimistklubb



Nye medlemmer: Flankert av sine faddere står våre to ny medlemmer, Siril K. Herseth og Torunn Haarberg. Fadderene er fra venstre: Sissel Hobæk, Margaret Støle Karlsen, Tove Akre og Sølvi Snedal Tufte. Vi gratulerer oss selv!

Vi har fått to nye, flotte soroptimister inn i vår aktive og trivelige klubb!

Torunn og Siril ble tatt opp på det første møtet etter sommerferien og det lover godt for vårt nye soroptimistår! Det er en glede å få ønske dem begge velkommen inn i en organisasjon som er verdensomspennende - en global stemme for kvinner gjennom bevisstgjøring, formidling og handling. Vi er

med i en organisasjon som arbeider for bedring av kvinnens stilling, høy etisk standard, menneskerettigheter for alle, likhet, utvikling og fred gjennom internasjonal goodwill, forståelse og vennskap. Vi forplikter oss til å yte service til lokale, nasjonale og internasjonale samfunn, delta aktivt når det tas avgjørelser på alle nivå i samfunnet. Det er store mål, men når vi står samm-

en, er de mulig å nå. Vi håper våre nye medlemmer vi trives hos oss!



Seremonien: Bildene fra selve opptakelsen ble dessverre ikke så gode som ønsket, men her har i allefall både Siril og Torunn fått nålen som beviset på at de begge er tatt opp i soroptimistorganisasjonen!



Synes dette var noe å tenke på!

Bare på SiV (Sentralpsykehuset i Vestfold) kommer det inn gjennomsnittlig 5 personer i døgnet som resultat av hjerneslag.

Hjerneslag er forøvrig tredje største dødsårsak i Norge, og rammer i alle aldre, selv om eldre er overrepresentert. Under en fest snublet en jente- Ingrid - og falt. Hun forsikret alle at hun hadde det bra (de tilbød seg å ringe lege) og bare hadde snublet i en stein for hun hadde nye sko.

De hjalp henne å ordne seg og ga henne en ny tallerken mat - og selv om hun virket litt rystet, fortsatte Ingrid å more seg resten av kvelden. Ingrids mann ringde senere og fortalte at hans kone hadde blitt kjørt til sykehuset.

Kl 6:00 hadde hun dødd.

Hun hadde fått et slag på festen - dersom man hadde visst hvordan man kjenner igjen tegnene på slag, hadde kanskje Ingrid fortsatt vært i live i dag.

DET TAR BARE NOEN MINUTTER Å LESE DETTE

En nevrolog sier at hvis han får i hendene en slagpasient innen 3 timer kan han totalt heve effekten av slaget.... totalt! Han sier at det vriene og vanskelige er å kjenne igjen et slag, få det diagnostisert og få pasienten til lege

innen 3 timer.

Å KJENNE IGJEN ET SLAG

Nå sier legene at alle kan lære seg å kjenne igjen et slag gjennom å stille tre enkle spørsmål:

- 1.. * Be personen om å LE.
- 2.. * Be personen om å LØFTE BEGGE ARMENE.
3. * Be personen om å SI EN ENKEL SETNING (sammenhengende) (f.eks: Solen Skinner idag).

Om personen har problemer med noen av disse oppgavene ring snarest 113 og

beskriv symptomene.

VÆR EN VENN OG DEL DETTE MED SÅ MANGE VENNER SOM MULIG, du kan redde liv.



Liv S. Handeland, innehaver
Du er velkommen på besøk i Tønsberg...
...men vi sender også over hele landet!

Kristiane
Brukthandel og Auksjonsforretning
KJØP - SALG

Telefon: 33 32 54 76 / Mobil: 90 15 84 06 Narverød 3124 Tønsberg
Apent: torsdag 1100-1700 lørdag 1000-1500 eller etter avtale

MELD DEG INN!



957 93 795



NYTT 4-ÅRSPROSJEKT

Soroptimist International går nå inn i sitt nye 4-årsprosjekt 2007-2011, og det heter ganske enkelt SIerra: a family and a future.

Sierra Leone er verdens fattigste land, herjet av en ti år lang borgerkrig, der 500 000 mennesker ble drept, voldtatt eller lemlestet. Gjennomsnittlig levelader for kvinner er 42 år, og barseldødeligheten er den høyeste i verden. Barnedødeligheten er også den høyeste i verden. Barnedødeligheten er også verdens høyeste - nesten en tredjedel av alle barn dør før de blir 5 år gamle. 74% av befolkningen lever under fattigdomsgrensen og lever under fattigdomsgrensen og overlever på mindre enn 7 kroner pr. dag. Sammen med Hope and Homes for Children, en hjelpeorganisasjon registrert i Storbritannia, har Soroptimist International som mål å samle inn 12

millioner kroner over fire år for å hjelpe kvinner og barn i seks utvalgte byer i Sierra Leone. Ved å styrke familier som er i ferd med å bryte sammen, hjelpe barn som lever på gaten til å vende hjem og gi hjelp til sårbare unge mødre, vil prosjekt SIerra sørge for at barn vokser opp i trygge familier og gi dem en bedre start i livet. Å hjelpe kvinner og barn er å investere i fremtiden.

For vår rike verden er det små pengesummer som kan gjøre store forskjeller for folk som ikke har noe. 120 kroner kan skaffe en familie nok såkorn, frø og verktøy til å dyrke sin egen mat. 300 kroner er nok til å skaffe babyutstyr for den første sårbare tiden. 1200 kroner kan fø to familier i en måned. 2400 kroner betaler et barns skolegang på ungdomsskolen i ett år, inkludert utstyr og klær. 3000 kroner er nok for en mor til å

starte sin egen lille produksjon for å tjene penger. 6000 kroner kan fornye en families hjem, gi dem stabil og trygg bolig. 30 000 kroner vil gi 30 barn nødvendige medisiner i ett år.

Som vi ser, er dette et prosjekt vi med glede gir penger til.

Lå oss bidra med å så mye at målet på 12 millioner kroner nås.

Mer informasjon om 4-årsprosjektet kan leses på www.projectSIerra.org.

Sissel Hobæk



Menneskehandel vil si å utnytte andre enten i prostitusjon eller for andre seksuelle formål, i tvangsarbeid, krigstjeneste i fremmed land eller gjennom fjerning av personens organer - ved hjelp av vold, trusler, misbruk av sårbart situasjon eller annen utilbørlig adferd.

Fokus – forum for kvinner og utviklingsspørsmål

Utbredelse

Det antas at ca 130 millioner jenter og kvinner i verden har blitt utsatt for kjønnslemlestelse og at ca 3 millioner jenter hvert år risikerer å bli utsatt.

Kjønnslemlestelse praktiseres hovedsaklig i rundt 28 afrikanske land og noen land i Midtøsten og Asia.

Internasjonal kampanje mot vold mot kvinner

Hvert år markeres 25. november som internasjonal aksjonsdag mot vold mot kvinner.

Les mer om historikken > www.fokuskvinner.no



Dette er en oppskrift som jeg har forsøkt bare én gang, men jeg syntes den var så veldig bra at det nok er en som jeg kommer til å bruke flere ganger. Det er en gammeldags fromasj. Oppskriften fant jeg i Hjemmet da jeg satt hos frisøren her forleden. Jeg begynte å skrive på harde livet, men frisøren sa: Det er et gammelt nummer, bare riv ut siden, du. God, gammeldags ekstraservice kaller jeg det.

6 porsjoner:

4 eggeplommer
100 g (vel 1 dl) sukker
3/4-1 dl lys rom
4 plater gelatin
5 dl kremfløte

God, gammeldags romfromasj

Pynt:
pistasienøtter
appelsinskall

Skogsbærkompott:
300 g dypfrosne skogsbær
100 g sukker

- La gelatinen ligge i bløt i kaldt vann i minst 5. min. Stivpisk eggplommene med sukkeret. Hell vannet av gelatinen og smelt den på svak varme i 1 ss vann eller i mikrobølgeovn. Avkjøl den litt før den tilsettes rom og røres i eggedosisen. La eggedosisen stå i kjøleskapet til den begynner å stivne. (Det tar ikke lange tiden.)

Pisk fløten til krem. Vend den ned i eggedosisen og hell blandingen i en bolle. La den stå kjølig i ca. 4 t, til fromasjen er stivnet.

Pynt den rett før servering med hakkede pistasienøtter og revet appelsinskall.

Skogsbærkompott: Bland bær og sukker i en kjøle og kok opp, rør til sukkeret er oppløst. Avkjøl og server kompotten ved siden av fromasjonen.

Jeg hadde ikke rom, men jeg hadde

hvit portvin. Det gikk helt greit. Ikke hadde jeg skogsbær heller, men jeg hadde jordbær i fryseren. Det gikk bra det også. Pynten glemte jeg, men det var det ingen som visste. Hva man ikke vet ... etc.

Hjemmet kommer også med forslag til smakstilsetninger, så det går an å gjøre det litt enklere også. De foreslår bl.a. citrus (revet skall og saften av 1 sitron og 1 appelsin) eller sot sherry eller eller en nøytral likør og litt romessens.

Lill Bj;rvik



STAVERN

” Betrakt deg som en god leder når du får gjennomsittmennesker til å gjøre førsteklasses arbeid.

Hos Vita får du alt du trenger til deg og kroppen din. God kvalitet til gunstige priser og et bredt produktutvalg gir deg alt du trenger på ett sted.

Gode produktkunnskaper om make-up og personlig pleie generelt. Våre imøtekommende medarbeidere hjelper deg gjerne med å finne frem til produktet som passer akkurat deg. Gode råd og veiledning er ikke dyre hos Vita. Besök oss i Bryggerikvartalet - midt i sentrum!

VITA

ALT I PERSONLIG PLEIE HUDPLEIE MAKE-UP DUFT KROPPSPLEIE HÅRPLEIE HELSEKOST

Å bli tatt inn i varmen i klubben

Navn: Siril Kobbeltvedt Herseth

Født: 22.04.83

Hjemby: Bergen

Yrke: Journalist

Arbeidsgiver: Østlands-Posten

Har tidligere jobbet for: Studvest,

Studenttv, Sydvesten og Åsane-

Tidende. **Bor i:** Larvik

Interesser: Reising, (er i Tanzania med soroptimistene fra Tønsberg i sept-okt i år) venner, familie, fotografering, dans, sykle, dra på fjelltur, skrive

Det beste med jobben: Å møte mennesker i alle aldre og fra alle samfunnslag

Glad for at: Soroptimistene gir meg muligheten til å gjøre en frivillig innsats

Opprettet av: Menneskerettigheter og kvinnernas rettigheter verden over

Når du kommer inn i en forsamling hvor alle kjenner hverandre og svært få kjenner deg, kan du få følelsen av å trenge deg på. Slik var det overhodet ikke da jeg møtte soroptimistklubben fra Larvik for første gang.

Aldri før har jeg møtt så mange sterke, engasjerte og kloke kvinner på en gang. Her er kvinner som tør og kvinner som vil. Men ikke nok med det: Godheten og åpenheten som kom imot meg under dette første møtet, var så ekte og oppriktig at en kan bli rørt av mindre.

Fleire av mine bekjente har reagert med undring og noen ganger også vantro når jeg sier at jeg er blitt en soroptimist. Hvorfor gidder du det? Er ikke du med på å trekke snittalderen betraktelig ned? Jo, svarer jeg stolt. Jeg trekker snittalderen ned. Tenk at kvinner, enkelte med over tre ganger min livserfaring og kunnskap, har godtatt meg som medlem. Er ikke det fantastisk, så vet ikke jeg. Tenk at jeg får muligheten til å samarbeide med disse kvinnene.

Sammen skal vi finne løsninger på hvordan vi kan bidra og hvordan vi kan bry oss.

Nylig hadde jeg gleden av å sitte ved siden av larvikklubbens eldste medlem en sosial mandagskveld på distriktsmøtet i Skien. Prøten gikk lekende lett og tiden fløy. Førstehånds kunnskap fra krigens dager og fra et liv som husmor i hjem uten innlagt vann, oppleves som uvirkelig og eksotisk for en 24-åring som nesten ikke husker hvordan det var uten mobiltelefon.

I skrivende stund har jeg møtt soroptimistene tre ganger: Under eikene på Kaupang i sommer, på Wassilioff i september da jeg offisielt ble medlem og på distriktsmøtet. Erfaringene så langt er entydig positive. Kommer Siril til å like seg her hos oss? Enkelte har vært på det. Svaret er et klart og tydelig ja. Når grunnverdiene og visjonene er de samme, spiller det ingen rolle om man er 24, 56 eller 82 år.

I august hørte jeg den kjente foredragsholderen og forfatteren Ragnhild Nilsen, under den såkalte vinnerkonferansen i Stavern. Hun ba oss om å bli perledykkere. "Hver kveld skal dere tenke på hvilken perle dere har funnet i løpet av dagen. Hva var det som gjorde denne dagen så fin? Hvem var det som sa noe eller gjorde noe som fikk deg til å smile?"

Det å bli soroptimist - å bli tatt inn i varmen som dette fellesskapet representerer - er som å finne en sekk full av perler.

Siril K. Herseth, ferskt medlem av Larvik-klubben



Redaksjonen i Norsk Soroptima er i Larvik!



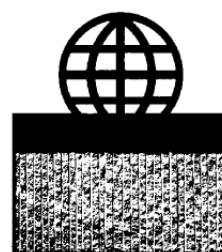
Redaksjonen i Norsk Soroptima: Margaret Støle Karlsen, Gro Stalsberg, Sissel Hobæk, Eva Helgerud Kjus og Lill Bjørvik

Larvikklubben sa ja til å ha det redaksjonelle ansvaret for Norsk Soroptima. Tre av oss var med forrige gang Soroptima var i Larvik, nemlig Margaret, Sissel og Lill. Nå er Sissel redaktør, Gro er kasserer, Lill er redaksjonssekretær, Eva er redaksjonsmedlem og Margaret den grafiske designeren. Sammen har vi ansvaret for at Soroptima kommer ut til leserne hver måned, unntatt sommermånedene juli og august. I september kommer matrikkelen, så da har vi også "fri".

Det var ikke akkurat kø for å få jobben, så etter litt aktiv overtalelse fra valgkomiteens Anna-Beth Gilje, gikk vi inn i ny runde med medlemsbladet. Det blir sikkert en del arbeid, men også mye artig ut av en slik oppgave. Vi får kontakt med mange rundt om i landet og dersom vi gjør en god nok jobb, vil vi alle ha glede av det. Dere får krysse fingrene for oss, det blir to travle år på unionsplan for oss, men med klubben i ryggen går det nok bra denne gangen også! :-)

Soroptimists go for
water

Link deg til denne og les mer om Europafoederasjonens tema <http://www.soroptimists-goforwater.nl/SoroptimistsgoforWater/tabid/89/Default.aspx>



AS JOHS. NILSEN & CO.



Hjelp til kvinner med fistel-lidelse

10. desember-tieren 2007:

10. desember er FNs menneskerettighetsdag.
Og hvert år velger SI-presidenten et hjelpeprosjekt for kvinner og barn som skal nyte godt av de pengene soroptimister over hele verden samler inn den dagen.
Hos oss kaller vi innsamlingen 10. desember-tieren, da vi har som tommelfingerregel å gi 10 kroner pr. medlem fra hver klubb.

Den nye presidenten for Soroptimist International heter Margaret Lobo og er fra Australia. Hun har valgt The Addis Ababa Fistula Hospital som mottaker for vår hjelp i år. Samarbeidspartner er Hamlin Fistula Relief and Aid Fund som hele tiden arbeider for å støtte og skaffe penger til dette sykehuset.

I 1958 dro de to australske legene, Catherine og Reg Hamlin, til Etiopia for å lære opp jordmødre. Da de oppdaget hvor utbredt fistellideler var blant fattige kvinner, bestemte de seg for å gjøre noe med det. De utviklet en kirurgisk teknikk som i de fleste tilfelle resulterer i fullstendig helbredelse.

The Addis Ababa Fistula Hospital ble

startet i 1974 og har således vært i virksomhet i over 30 år. Mer enn 24.000 kvinner har fått behandling og er blitt bra.

Årlig får 1400 kvinner hjelp her, og helbredelsesprosenten er 93. Noen kvinner har så stor skade at de ikke kan helbredes helt, og trenger konstant medisinsk oppfølging. De blir overført til The Desta Mender Village, som åpnet i 2002. Sykehuset er helt avhengig av donasjoner og gaver for å holde dette hjemmet. 100 kvinner fordelt på 10 husbor der til enhver tid med helsepersonale som hjelper dem og gir dem trenings til å takle livet og leve normalt til tross for lidelsen. Og det er dette senteret som er målet for SI-presidentens 10. desember-appell, å hjelpe kvinner med uhelbredelig fistel til å gjenopprette verdigheten og evnen til å forsørge seg selv.

Sykehuset trener opp leger fra andre u-land, og effekten av deres arbeid sprer seg nå over hele den fattige verden. Og som soroptimister støtter vi dette arbeidet med glede.

Om fistel

Man regner med at en av tyve gravide kvinner har vansker med å føde eller har for trange fødselskanaler. I vestlige land er ikke dette noe problem, for der får kvinner medisinsk hjelp underveis eller føder med keisersnitt. I u-land utsettes kvinner for mye høyere risiko.

Ofte er det svært unge kvinner som ennå ikke er ferdig utviklet som rammes av fistel. Fistel oppstår under fødselen der kvinnene blir liggende med veer i opptil flere døgn fordi det er langt til sykehus og medisinsk hjelp - og dessuten kostbart. Resultatet er at urinblæren og/eller vagina blir revet i stykker, og noen ganger også rektum. Disse hullene kalles fistel. De gror ikke sammen av seg selv, og kvinnene er ikke i stand til å kontrollere strømmen av urin og avføring som renner ut gjennom skjeden. Kvinnene blir forlatt av sine ektemenn og avvises av sine familiær. De blir sosialt utstøtt og føler stor skam. I tillegg er som regel babyene deres dødfødte. Man har ikke eksakte tall på hvor mange kvinner som lider av fistel i u-land, men man tror at det er så mange som tre millioner.

Tidligere 10. desember-prosjekter:

- Hjelp til flyktninger i leirer i Malaysia
- Beskyttelse og hjelp til AIDS-syke kvinner i Uganda og Ukraina
- Skolegang for jenter i Mongolia og Rwanda
- Yrkestrening for sårbare kvinner og barn
i Paraguay
- Utdanning og mat til forlatte barn i Vietnam
- Malariabeskyttelse for gravide kvinner og
små barn i Benin, Vest-Afrika
- Bedre adgang til skole for jenter i de fattigste deler av Pakistan

Sissel Hobæk

S t ø t t v å r e a n n o n s ø r e r - d e s t ø t t e r o s s !

Statoil Service Stavern



tlf. 33 16 58 60



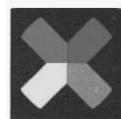
DRONNINGENGATE 2
3290 STAVERN ☎ 3319 89 41

Unn deg en elektriker!

HAFA
ELEKTRO • AS

33 18 68 60

Tippe Torget AS



• Kiosk
Storgt 23 - 3291 Stavern
Tlf. 33 19 92 22



- stedet som skaffer milionærer -

**HOTEL
WASSILIOFF**



Havnegt. I Stavern, Norway
• Tel: 33 11 36 00 •

God reise !



Peer Gynt Tours

Rabbenkroken 19 - Skien
Tlf. 35 91 28 20
www.peergynt.com



nettbus

MARINALPIN®
SPORTS & LEISUREWEAR

STYLED IN STAVERN, NORWAY

*Ikke ett
hår
bedre
enn de
andre!*

**BJØRN'S
frisørsalong**

Prinsegård 10 - 3250 LARVIK

33 18 50 83





Gjeste-skribenten

Catharina G-
Hemmingsson
President
Västeråsklubben, Sverige

Hälsning från Västerås, i mitten av Sverige

Jag blev mycket stolt över, att som nybliven president i Västeråsklubben, få skriva i er tidning. När jag tagit del av alla spännande artiklar blev jag verkligen imponerad av vad soroptimisterna gör i Larvik. Det var inte lite det! Här har vi i vår klubb mycket att hämta.

Jag har varit soroptimist i hela 13 år. Det var min dåvarande chef som tog mig med på ett möte och därefter blev jag fast. Glädjen i att ha "systrar" på många håll blev tydlig när jag flyttade till Västerås 1995 och välkomnades till min nya klubb direkt. Här fick jag snabbt ett stort kontaktnät och många vänner. Jag har under mina år varit aktiv i styrelsen på olika uppdrag och nu för första gången som president. Styrelsearbetet har berikat min tillvaro och jag har också lärt känna många av mina "systrar" ännu mer.

Västeråsklubben startade 1971. Idag är vi 25 medlemmar och har våra möten andra tisdagen i månaden. Vi har gjort ett lite annorlunda upplägg av våra möten för att styrelsen inte ska få allt arbete. Våra programområden fördelar mellan medlemmarna och de får ta ansvar för hela kvällens arrangemang. Det innebär att ordna lokal, föredragshållare inom programområdet, fixa med mat och även skriva protokoll. Vid mötet finns alltid presidentens inlägg och en eventuell 5-minutare om något aktuellt. Det här har fungerat mycket bra och vi

har ökat närvaron betydligt på våra möten.

Klubben har en bra blandning med representanter från olika yrkeskategorier. Det tror jag är nödvändigt för att få så bred förankring i arbetslivet som möjligt. På senare tid har vi jobbat hårt för att få fler medlemmar, vilket vi lyckats ganska bra med. Vi ser dock en svårighet att få nya



Västerås ligger vid Mälaren och på bilden är Catharina på väg med färjan ut till en av öarna..

ungre medlemmar. Idag är det tufft i arbetslivet och många har nog med att klara jobbet och familjen.

När det gäller ekonomiska åtaganden har vi haft engagemang i Estland. Vårt motto har alltid varit hjälp till självhjälp I ett antal år betalade vi studierna till sjuksköterska för en flicka. När hon var färdigutbildad och hade fått sitt första arbete reste vi i klubben dit och besökte henne. Det var verkligen en annan värld som öppnade sig för oss.

Vårt senaste projekt är Hand in Hand, en indisk biståndsorganisation, som är en NGO. Verksamheten bygger på fem grundpelare: kvinnliga SHG-grupper, avskaffande av barnarbete, medicinsk hjälp, medborgarcenter och miljövård. Syftet med SHG-grupper är att stödja byarnas fattiga kvinnor att bli småföretagare genom utbildning och mikrokrediter. Nyckeln till framgång har visat sig vara självhjälpsgrupper. Kvinnorna får lära sig att gå samman i olika arbetslag för att skapa egna jobb och inkomster. Många av kvinnorna kan inte läsa, därfor får de en snabbkurs på 150 dagar i att läsa, skriva och räkna. De får lära sig grunderna i småföretagande där försäljning och enkel bokföring ingår.

Genom s.k. mikrolån får de ett blygsamt startkapital till måttlig ränta, som ska återbetalas. Erfarenheten visar att kvinnor arbetar hårt, dricker inte, spelar inte och överger inte sina familjer. Kvinnorna startar företagen med hjälp av mikrokrediter som de sedan amorterar av. Återbetalningsprocenten har visat sig vara så hög som 99,6%. I vårt fall stöttar vi tillsammans med HiH två

THORESEN
transport a.s

grupper med 15 kvinnor i varje. Kvinnorna lever i Kanchipuram-distriktet i Tamil Nadu och tillhör de lägsta kasten. De flätar korgar för olika ändamål och försäljningen har idag genom mikrolånen utökats.

Klubben har sedan flera år tillbaka en tradition att låta decembertödet gå i julens tecken. Den kvällen har vi inte så formellt möte utan mer julfirande. Alla medlemmar har med sig julklappspaket som sedan högtidligt auktioneras ut. Pengarna vi får in, går sedan till någon verksamhet som stöder utsatta kvinnor.

Tillsammans med Mälardalens kvinnolobby i Västerås kommer klubben nu att engagera sig i arbetet mot Trafficking.

På Västeråsklubbens vägnar vill jag passa på att bjuda in Larviksklubben till oss nästa sommar. Vi har genom denna förfrågan blivit påminda om att det är angeläget att träffa vänklubben i Norge.

Jag önskar er alla en trevlig jul framöver.

Vänliga hälsningar
Catharina G. Hemmingsson,
president i Västeråsklubben
(Larviks svenska vennskapsklubb)



miljø

STAVANGER: Stavanger-ordförer Leif Johan Sevland (H) er bekymret over utvikling for miljøet vårt, og lanserer nå et plastposeforbud i oljebyen – for å gjøre byen til Norges miljøhovedstad.

- Hvis samtlige nordmenn bytter ut plastposer med handlenett, vil det få en positiv effekt på sikt, sier Sevland til Verdens Gang. Selv bruker han nett når han handler, og kjøper utelukkende papirposer. Forbuddet han har lansert vil bli behandlet i bystyret i Stavanger våren 2008.

SAN FRANSICO forbyr supermarketer og andre butikker å tilby sine kunder tradisjonelle plastbæreposer. De må legge om til papirposer, bæreposer av lett nedbrytbare materialer eller tøyposer til flergangsbruk.

LONDON (Dagbladet): I sin första store miljötale som statsminister la Gordon Brown vekt på att alle Storbritannias innbyggere må delta i kampanjen för miljøet. Det illustrerte han gjennom å henvise til de åtte milliarder engangsposeene som hvert år blir båret ut at britiske supermarketer. Statsministeren ønsker å samarbeide med butikkene for å få bukt med den miljøfiendtlige handleposen. - Jeg er sikker på at vi skal klare å få ned forbruket av engangsposer. Vi må satse på andre alternativer som varer. Vimå endre våre vaner. Og vi må finne miljøvennlige alternativer, sier statsminister Gordon Brown.

... nå er jeg ikke alene
Hilsen posedama i Larvikklubben!:-)

NYTTIGE LENKER

Europafederasjonen:
www.soroptimisteurope.com

Soroptimist International: www.soroptimistinternational.org

Websites of Soroptimist International and Federations (oversiktlig side fra SI, Union of South Africa):
home.mweb.co.za/pf/pfalkson/sisa_links.htm

Program Focus, programsidene:
www.soroptimistglobalvoice.com

Project Exchange Pool - PEP:
www.soroptimist.at/pool.htm

Five-0: www.project-five-o.org

FN: www.un.org

FOKUS: www.fokuskvinner.no

Globale fond for kvinner: www.globalfundforwomen.org

Human Rights Watch: www.hrw.org

UNICEF: www.unicef.no

United Nations Development Fund for Women: www.unifem.undp.org

United Nations Environment Programme:
www.unep.org

Women for Women International:
www.womenforwomen.org

CHOISE
33 17 91 90

BRYGGERIKVARTALET

Arnes
FARGEHANDEL
KONGEGATA 26 - LARVIK
33 18 24 50

Vi besøker vennskapsklubben vår i Sønderborg



Glade jenter på tur! Margaret Støle Karlsen, Kirsti Renaud, Sønderborgklubbens president, Karen Langenberg, Tone Lund Nilsen, Sissel Hobæk, Hanne Clason og Eva Helgerud Kjus

I månedskifte august september la sju Larviksdamer i vei for å besøke vennskapsklubben i Sønderborg lengst sør på Jylland. Ferden gikk med ferge og minibuss. Dyktig sjåfør var vår president Kirsti Renaud.

Det er en lang reise, så vi dro torsdag kveld fra Larvik. I Sønderborg ventet det oss en gjeng med flotte damer og et variert og flott program. Sønderborg har fått helt nytt universitetsbygg, og første møteplass var der. Deretter gikk det slag i slag. Vi var på historisk omvisning og lærte om slaget mellom Tyskland og Danmark, og vi var på improvisert snarvisitt hos Sønderborgklubbens president. Det var så vidt vi rakk å installere oss på ungdomsherberget (drevet av en soroptimist) før vi dro av gárde til kveldens samling med nydelig middag.

Lørdag hadde vi også et tett program. Omvisning i rådhuset, besøk på byens idrettshøyskole (tilsvarer våre folkehøyskoler), byvandring med lunsj og deretter orgelkonsert i slottets kapell (eksklusivt for oss). Det var så vidt vi rakk tilbake til rommene våre for en rask hvil og klesskift.

Festmiddagen ble holdt i en kafé på brygga, og det passet bra for byen hadde maritime dager med innlagt sjøslag mellom seilskuter i løpet av kvelden. Det var en strålende middag, god mat, mange fine taler og hilsninger. Sønderborg hadde invitert sin tyske vennskapklubb sammen med oss, så praten gikk på norsk, dansk, engelsk og tysk. I tillegg til det offisielle programmet var det selvfølgelig mange samtaler om vår organisasjon og det arbeidet som utføres. Noe lærte vi av

hverandre om møter å jobbe på.

Vi måtte tidlig opp søndag for å kjøre så vi rakk ferga i Fredrikshavn klokka tolv.

Det som kanskje imponerte oss mest, var måten de danske soroptimistene stilte opp disse dagene. Klubben har ca tretti medlemmer, og nesten alle var med på de fleste arrangementene. Dette var trivelige damer om det var hyggelig å være sammen med. Et par av medlemmene hadde vært på besøk hos vår klubb for over 25 år siden, og vi fikk se bilder fra den gang.

Det ble en minnerik tur som frister til gjentakelse, men først skal Sønderborgklubben komme til oss!

Tone Lund Nilsen

Fotpleie

Emmie Volmert Sørensen

NANSET ELDRESENTER

Bjørnsonsvei 5 • 33 18 71 21

907 37 877 • 33 18 24 18



Larsens Gartneri a.s.

Tlf. 33 18 32 62 • Kleiver

Åpn.tid: mai/juni/desember: 8.30-19(9-15), søndag 12-17

Ord.åpn.tid: 8.30-17 - lørdag 9-15



S t ø t t v å r e a n n o n s ø r e r - d e s t ø t t e r o s s !



Larviksveien 55 - Stavern
tlf. 33 11 73 77

Murmester
STEIN HØIBY
Trondsrød Gård
Larvik

Vitusapotek - en friskere hverdag!

Økt vekt på råd og veiledning om å holde deg frisk, eller hvordan du kan få en friskere hverdag selv om du kanskje har en sykdom. Vi gir råd om forebyggende tiltak - vær proaktiv og ta ansvar for din egen helse. Med andre ord - oppsök apoteket før du må!

Du finner oss i Bryggerikvartalet!



KONGEGATA 26 • LARVIK
33 14 00 10

Nå kan du levere dine digitale bilder via:

www.gullogfotohuset.no

**GULL & FOTO
HUSET** A/S

Olavsgt 5, 3256 Larvik - Tlf 33 18 53 90

Denne plassen er sponset av anonym annonsør.
Beløpet er gitt som støtte til arbeidet Larvik Soroptimistklubb gjør for å gi kvinner i u-land hjelp til utdanning.

Trelast - byggevarer - dører/vinduer - garderobe maling/beis - jernvarer - låser/beslag beleggingsstein - heller - AEG-verktøy



**BYGGMAKKER
STAVERN**

Terneveien 2 - 33 13 99 66

Sko - vesker - kofferter - accessories
www.joyluck.no

Sjekk stil og utvalg - Gågata Larvik - Mobil 41625475

Vennskapsklubben

Sentralt i Rwandaopp holdet vårt, var møtet med vår vennskapsklubb i Afrika – klubben i Gisenyi.

Da vi sto litt slukøret på flyplassen i Kigali etter beskjeden om at – nei visum kunne vi ikke kjøpe, for vi hadde ikke "bestilt" på internett!! – var det fint å kunne presentere invitasjonen fra Gisenyiklubben til den tilkalte flyplass-funksjonæren.

(Vi hadde vært forutseende nok til å be om en høytidelig invitasjon.)

Da var det grei skuring, for som han sa med glimt i øyet – "Kvinner har makt i Rwanda – hadde jeg nektet dere innreise, ville jeg blitt hardt straffet"

Det syntes Marianne og Languide som sto og ventet på oss utenfor var festlig, og det bragte de videre til resten av klubben under mye latter.

Som de fleste allerede har hørt, hadde de to reist tre timer med buss fra Gisenyi til Kigali for å møte oss – og hadde like lang bussreise tilbake etter et møte med litt lunsj på Iris Guesthouse hvor vi skulle bo.

Marianne er Unionspresident for Rwanda og Languide er president i Gisenyiklubben.

Marianne kan en del engelsk – fransk er jo ellers ved siden av kinyarwanda hovedspråk. Languide snakker swahili i tillegg til de to hovedspråkene.

Helgens samvær med klubben i Gisenyi var som dere hørte (av Lill) grundig forberedt og var både tankevekkende interessant og sosialt veldig hyggelig. Siden vi stilte med bil og sjåfør, gikk



Glimt fra systuen i Gisenyi sentrum. Jentene som syr på bestilling, kan få mikrokredittlån, slik at de kan eie sin egen symaskin etter hvert.

runden til tre av hovedprosjektene deres greit, selv om veiene var av vanlig afrikansk landsbystandard (dvs sand og



Klubben hadde sitt eget hus og her holdt de fest for larviksoroptimistene

spisse steiner i passelig blanding). Vi var imponerte over hva klubben får til.

Så kjørte vi jo til klubbens eget hus og der var det som dere vet stor fest. Søndagens besøk på barnehjemmet var

en litt blandet opplevelse. Noe skyldtes at akkurat denne helgen skulle hele Rwandas befolkning på ca 8 millioner registreres på sine respektive hjemsteder for å få nye ID kort.

Det var i seg selv interessant å være tilskuere til.

Men ellers har det foregått forandringer med barnehjemmet etter at Rosamond Carr døde for et år siden og det skal antakelig avvikles, men alle de barna som er der i dag skulle være sikret skolegang tom videregående.

Etter omvisningen og tedrikking i Rosamonds lille stue der vi også fikk se og lytte til et lite videoopptak med

Arne Olav Lund A/S
INGENIØR  ENTREPRENØRFORR.



henne om opprinnelsen til barnehjemmet, vartet klubben opp med picnic i hagen med mye deilig mat, og vi fikk hver vår presang. Litt rart å si adjø, men vi følte at vi

hadde fått oppleve betydningen av å ha vennskapsklubber.

Dette er den eneste vi har på Afrikas store kontinent – i lille Gisenyi i Rwanda som nesten ikke er synlig på afrikakartet.

Til nyere medlemmer – det er mye interessant stoff å finne om dere "googler" på Imbabazi og/eller Rosamond Carr.

Sidsel Moberg



SORG

En verdig begravelse fjerner ikke sorgen, men gjør den enklere å bære.

Sletsjøe
begravelsesbyrå etb. 1924

www.gsb.no
Behjelplig hele døgnet

Larvik 33 18 10 80



Her får Gro Stalsberg, Sidsel Moberg, Marion Andersen, Lill Bjørvik, Jorunn Sjønnesen og Anne-Brit Hellerud presanger av Kigali-soroptimistene

RWANDA DEL 2

Ruhengeri og sølvryggen!

Mandag 3 sept. Vi har bestilt varm lunch og sitter og koser oss, da det dukker opp en dame som hilser på Schuma (sjøføren vår). Etterhvert får vi oppklart at hun er fra soroptimistene her i Ruhengeri. Så plutselig er det to damer til her. Jungeltelegrafen har gått! Vel, vel vi sitter og prater litt, dvs Lill må prate mest for disse damene snakker bare fransk.

Så er vi klare for å reise videre, men først må vi bli med damene på omvisning i deres nye klubhus som er under bygging. Alle "stuer" seg inn i vår bil og Schuma kjører. Framme ved bygget deres stimler det sammen masse barn som gjerne vil bli tatt bilde av. Inne i råbygget er det en ung mor som får lov å bo, fordi hun er så fattig. Det er jo ikke særlig trivelig her ennå, rått, mørkt og kaldt, men de har tak over hodet. De forteller at de skal ha familieplanlegging og info om hiv-aids i huset sitt.

Her i Ruhengeri er det tillatt å ha flere koner, og de ler av oss når vi prøver å forklare de at en gjennomsnittsfamilie i Norge har 2,5 barn (her er det ca. 10-12).

Vi er også og ser på en branntomt. Mannen til den ene soroptimisten har tent på deres tidligere hus. De er skilt nå. Så sier vi takk for oss etter å ha avtalt at de skal besøke oss i morgen etter kl 17.00 på "Gorilla Nest".

Tirsdag 4 sept. Kl er 06.30 da Lill og jeg setter oss i bilen for å bli kjørt opp til utgangspunktet for gorillatracking. Lill og jeg blir satt i gruppe med 6 andre "ungdommer" og får tildelt: Umubano, som er en gruppe på 8 gorillaer, 1 silver-



Sølvryggen. Anne-Brit og Lill i nasjonalparken med gorillaen rett bak seg!

back (dvs en voksen hann) ca 200kg, 1 mor med baby 5 mnd, 2 svartbacker (unge hanner) og 2 på 3-4 år og 1 mor.

Vi kommer fram til steingjerdet som går rundt nasjonalparken, etter å ha gått gjennom potetåkre. Vi klatrer over og er da inne i jungelen. Det er høyt gress, bregner, brennesle og masse store

dem ca 30 min, hopper noen av gorillaene plutselig oppover i skråningen for å spise litt igjen. Vi går videre på stien - pluselig har vi en gorilla i rekka vår. Vakten går fram og får den ut av stien.

Så får vi beskjed om å komme oss ut av stien og opp i skråningen litt brennvikt, for nå kommer silverback i stor fart bak oss. Vi krabber og klamrer oss fast som best vi kan, mens han farer forbi, og vi kan puste lettet ut. Så kommer vi fram til en mor og en unge på 3-4 år. Ungen er veldig nysjerrig og kommer opp til oss flere ganger; har visst veldig lyst på filmstativet og kameraet! Deretter beviser hun at hun er en ekte gorilla ved å slå seg på brystet og deretter gjemme seg hos mamman sin. Vel, vel så er vår time her over og vi må gå. Vi klatrer over muren og er da i potetåkeren igjen. Dette er en opplevelse for livet og Rwanda har så mye å by på.



grønne blader.

Vi stanser 4-5 m fra en gruppe som sitter og hviler. Silverbacken sitter og passer på de andre, med armene rundt dem. Den lille på 4-5 mnd klarer ikke sitte rolig. Den tommer rundt og er bare skjønn. Vaktene lager stadig noen spesielle lyder for å si at alt er i orden og de får svar tilbake fra silverback. Etter å ha tatt en haug med bilder og sett på

Klokken er nå 17.00 og vi må opp i resepsjonen for å se om det kommer noen soroptimister. Klokken blir 18 og den blir 19.00. Da pluselig dukker de opp. Vi ber de på middag i restauranten. Vi prater - fransk - spiser og koser oss og utveksler litt gaver. Heldighvis har vi 1 Larviksbok igjen. så tar vi farvel og lover å overbringe til Norge at de ønsker seg en vennskapsklubb.

Anne-Brit Hellerud

Akagera

Etter 2 dager i Kigali drar vi østover til nasjonalparken Akagera. Fra bilvinduet ("trygt" hos Desire som er en habil sjåfør og på en meget god vei) ser vi spredt bebyggelse, små landsbyer og mennesker.

Overalt er det mennesker. På veien går de med sine bører på hodet, alt fra vannkanner til kvister, bananklaser og kofferter. Vi så til og med en som bar en helt moderne ryggsekk på hodet. Men så har de alle, både kvinner og menn, en flott holdning.

På en liten åkerflekk kan det være 8-10 som jobber, og de jobber med hakke. Vi ser ingen okse eller traktor som hjelper til. Nesten all jord er dyrket, det er mais, poteter, bønner og ikke minst bananer.

Det er usedvanlig rent og ryddig ved de små leir- og murhusene. (Det var forresten nesten ikke søppel å se i de delene av Rwanda som vi besøkte). Foran og rundt de fleste av dem er det nydelig plantet med busker og blomster.

Etter noen timer tar vi av fra hovedveien og kjører på en rød sandvei de siste milene fram til nasjonalparken. Først noen formaliteter for å bestille morgendagens tur. Vi bestemmer oss for en dagstur. Dvs. vi kjører hele parken på langs og ender nesten oppe ved Ugandas grense. Uansett så må ha med oss en guide.

Selve lodgen var mer som et hotell. Vakkert beliggende på en høyde med utsikt over sjøen hvor vi ser Tanzania på den andre siden. Vi ser oss rundt på området og Anne-Brit peker på

et stort hjortelignende dyr som vi ser ganske nære + noen aper, og hun utbryter: Se der, innhegningen er så nære hotelllet! Men det var ingen innhegning, det var bare en bukk som ville drikke fra en dam like ved.

Vi hadde det luksuriøst den ettermiddagen, med svømmebasseng, liggestoler og deilig solskinn - og tid til å nyte det. Om kvelden satt vi ute under et stort tre og nøt en god cognac, det fløyelsmyke mørket vakkert opplyst av fullmånen, og ikke minst den fullstendige stillheten, kun avbrutt av en elskovssyk frosk. Et fantastisk minne.

Opp kl. 04.30 neste morgen for å være avreiseklar 06.00. Guiden visste tydeligvis hvor de forskjellige gruppene av dyr var og det vi fikk se var bøffler, giraffer, sebraer, antiloper og aper av forskjellige arter og størrelser. Vi så flohester, dvs. det av hodene som var over vannflaten. Vi forfulgte også en stund "nylaget" elefantskitt, men dessverre fikk vi ikke øye på elefantene.

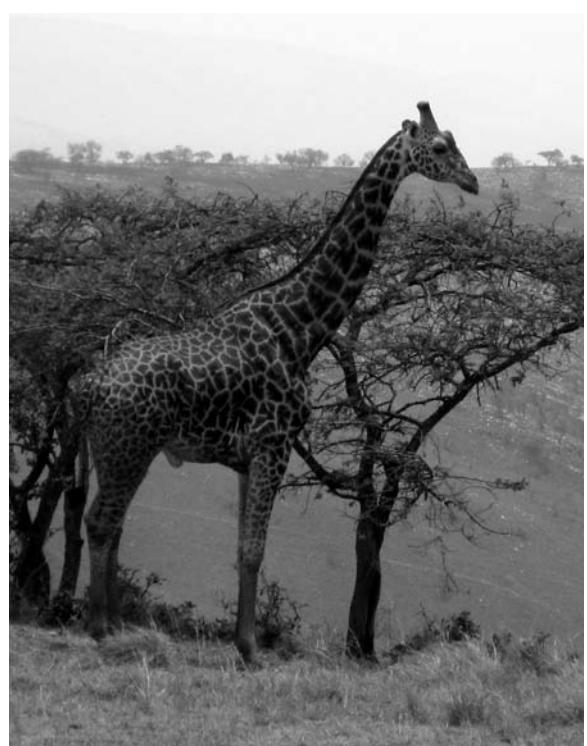
Men fascinerende var det, spesielt for oss som ikke hadde vært på safari før, å kjøre gjennom dette landskapet med spenningen i seg hele tiden: Hva er rundt neste busk eller sving? Vi kjørte vel til sammen ca. 6-7 timer i selve nasjonalparken, med de siste timene på en vei som er umulig å beskrive. Noen av oss satt med hjertet i halsen - når punkterer vi? Og punkterte det gjorde

vi, men heldigvis ute på en asfaltert "hovedvei". Desire viste seg å være en "kløpper" til å skifte hjul og han måtte til pers mer enn én gang.

Vi passerte også flokker på flere hundre kuer med kjempehorn, et fascinerende syn.

Men jeg glemmer jo å fortelle om "Georg": en ensom giraff, ca. 22 år gammel og utstøtt av flokken. Vi så ham klart og tydelig i et åpent landskap kun noen meter fra bilen. Han holdt faktisk følge med oss flere hundre meter. Som dere ser av bildet så er han vakker der han går.

Marion Andersen



LARVIKBANKEN
Brunlanes Sparebank

Sigurdsgt. 1 - 3256 LARVIK
Tlf. 33 11 28 00 • www.larvikbanken.no

Elinora
ELINORA CONSULTING AS

Spesialister i styrearbeid for små og mellomstore bedrifter.
Elbjørg Gui Standal - Kjell Standal
Tlf. 70 10 09 70 • Faks 70 13 78 04 • www.elinora.no

MINE FRITIDSINTERESSER

Jeg har blitt utfordret til å skrive litt om hva jeg gjør i fritiden min, og her er min "rapport".

Jeg har ofte mange baller i luften samtidig, og da jeg ble utfordret av Lill måtte jeg tenke over hva mine hobbyer er. Først undersøkte jeg i fremmedordboka jeg brukte da jeg studerte hvordan ordet "hobby" kan defineres. Min fremmedordbok sier at en hobby er "en yndlingsbeskjefligelse" og da ble oppgaven litt klarere.

Jeg er svært glad i å være ute i naturen og finner både inspirasjon og rekreasjon ute. Jeg bruker nærterrenget, Eikedalsmarka, hvor vi bor mye. Her er det flotte turløyper både sommer- og vinterstid. Om sommeren bader jeg mye i Ulfsbakk og stor er gleden hos yngstemann på ti når vi fisker tryter. Om høsten oppsøker vi bær- og soppstedene vi har funnet. Om vinteren liker jeg å slite i de bratte fiskebeinsbakkene fra Eikedalen mot Sky. Det er godt å bli ordentlig svett på ryggen!

Jeg trives også godt langs kysten og har flere ganger gått Kyststien. Tidlig i sommer deltok jeg i "Jentene på kyststien". Vi har funnet mange flotte badeplasser på svabergene ved Rakke. Vi har også brukt kano langs kysten og det gir en fin opplevelse. Fordelen med kano er at vi kan gå i land i trange,

lune viker og være alene.

På hytta på Blefjell har jeg vært siden jeg var øtte uker gammel baby. Der er det flott; med nydelige skiløyper om vinteren og et rolig fjellterreng om sommeren. Når jeg ønsker å oppleve et villere fjellterreng, reiser jeg til Jotunheimen. Det er en flott opplevelse å gå i høyfjellet. For noen år siden kjøpte jeg en terrengsykkel som jeg bruker på treningsturer sammen med mannen min. Det er en voldsom utfordring for meg når vi kjører i ulendt terren og mestringsfølelsen er stor når jeg klarer det!

Når jeg ikke søker fysiske utfordringer ute, finner jeg dem på SPENST hvor jeg er medlem. Jeg syns det er kjempegøy å være med på spinning og timer i sal.

Min yndlingsbeskjefligelse er alltså allsidig, fysisk aktivitet. Jeg trenger å kjenne at hjertet slår litt fortare enn det gjør når jeg er på jobben og jeg trenger allsidige naturopplevelser året rundt. Dette gjør at jeg får overskudd i familielivet mitt og på jobben min hvor jeg er sammen med 11 små barn i ett årsalderen.

Birgitte Aasrum



Vi har plukket ut våre varer med omhu både til deg som liker den maritime stilens og til deg som liker farger og utsøkte pyntegenstander.

Velkommen til en spennende handel

Sigurds g 3 • 33 18 00 01



Trivselssplagg til kvinner i alle aldre.
Behagelige, fargerike og midt i
blinken for kombinasjoner som gir mange
kreative antrekk.

Gylnetider

Jegersborggt. 2 • Lilleitorget • 33 13 09 61
Åpningstider: man.-fre. 10-17 • tors. 10-18 • lør. 10-15

Larvik soroptimistklubb tillitskvinner 2007 – 2008

President	Gro Stalsberg
Visepresident	Kirsti Renaud
Kasserer	Grethe Jensen
Sekretær	Tone Lund Nilsen
Styremedlem	Anne-Brit Hellerud
Suppleanter:	Maureen Sinclair Ellen N. Omsland

Representanter til Unionen

- 1 Gro Stalsberg
2 Anne-Brit Hellerud

Suppleanter til Unionen

- 1 Grethe Jensen
2 Tone Lund Nilsen

Koordinatorer for programområdene:

Miljø	Marion Andersen
Økonomisk og sosial utvikling	Hilde Eskedal
Helse	Ellen N. Omsland
Utdannelse og kultur	Else Marie A. Johansen
Menneskerettigheter/kvinnens stilling	Jorunn Sjønnessen
IGU	Tove Akre

Programkomité Eva Helgerud Kjus
Emmie Volmert Sørensen
Maureen Sinclair

Valgkomité Anne Gro Gutterød
Venke Ø. Svensson

Ekstensjonskomité Margaret S. Karlsen
Tone Akre

Ekstensjonsansvarlig Tove Akre

Revisorer Else Karlson
Jorunn Sjønnessen

Hvorfor soroptimist?

Første gang jeg "oppdaget" soroptimistene var da jeg som leder av Natteravnene i Larvik ble spurta om å komme på et møte og fortelle litt om vår organisasjon. Førsteintrykket mitt av klubben var at her var det mange flotte damer som arbeidet for noe positivt.

Det å kunne stå sammen og jobbe både nasjonalt og internasjonalt virket flott, og da natteravn-perioden var over, ungene var flyttet ut, og jeg kunne begynne å tenke på å gjøre noe fordi jeg bare var meg, og ikke fordi jeg var mor, ble jeg også soroptimist.

Det at kvinner i forskjellige yrker og med ulike ståsteder kan forenes i å bidra til at kvinner i utviklingsland kan få hjelp til utdanning, synes jeg var flott.

Også det at man har muligheter for å treffen andre soroptimister og utveksle erfaringer, er noe jeg setter pris på. Både på fellesmøter i Norge, og når vi besøker, eller får besøk av vennskapsklubbene våre. Sist sommer var jeg en av

7 damer som hadde en stor opplevelse da vi besøkte vennskapsbyen Sønderborg i Danmark. Vi ble gjestfritt mottatt på dansk vis, tatt vare på, og vi merket det positive i søsterskapet.

Jeg har vært i klubben i tre år, og jeg har opplevd at det kan være både selvutviklende, sosialt og lærerikt å være soroptimist.

Emmie Volmert Sørensen



I Rwanda har de klart å få forbud mot plastposer!
Det ser ut til å glede både Gro og Marion som har handlet inn og bærer fangsten hjem i papirposer!



Soweto

I 1999 startet lærer Terje Jacobsen opp Soweto-prosjektet sammen med elevrådet på Tanum ungdomsskole. Vi hadde en av døtrene våre der og har vært så heldig å følge prosjektet gjennom mange år. Å reise til Soweto utenfor Johannesburg i Sør Afrika, er som å komme til en annen verden. Det var mange sterke opplevelser og inntrykk som møtte oss, men også utrolig masse glede og ekte smil. Hvor ellers finner man bland de fattigste av de fattige evnen til å dele?

Terje har hver gang han er nedenfor besøkt et sted i Soweto kalt ”kullgården”, her bor de i blikkskur hvis de har det, foreldreløse barn, enslige mødre med barn og her er masse fyll og rus. Vi fikk være med dit og med en gang de så bilen ble stedet tomt et øyeblikk før det like plutselig myldret av barn med små blikktallerkener og kopper. Stilte seg opp i kø og fikk det vi hadde med, brød, kylling, drikke og en liten kjærlighet, så glade for så lite! Siden det var vinter i Sør Afrika hadde vi med flispledd og flis gensere, og her var det ikke snakk om å ta to selv, de passet på så alle fikk noe og viste en enorm takknemlighet.

Siden vi var så heldig å reise med Terje som har hus og er der flere ganger i året fikk vi komme hjem til mange av innbyggerne han kjente. For en gjestfrihet, der det er hjerterom er det husrom ble til virkelighet, 19 mennesker på 20 kvadratmeter og de viste ikke hva godt de skulle gjøre for oss. De hadde det aller nødvendigste for å få stelt litt mat og madrasser til å sove på, men over alt var det rent og ordentlig de kostet og feide både gulv og uterom.

Barnehagen var også en sterk opplevelse, 90 barn fra 3mnd til 6år på ca.45 kvadratmeter. Men her var det kustus og det måtte det vel være, de stilte seg opp og sang for oss og kikka på oss rare



Barnehagen var også en sterk opplevelse, 90 barn fra 3mnd til 6år

hvite menneskene med de store brune, vakre øynene sine. Leker så vi ikke men masse læring i form av farge, form, bokstaver og tall malt på veggene. Vi var på forhånd bedt om å ikke begynne å gi noen penger sånn uten videre pga. sikkerheten, men dama som styrtet barnehagen var et fantastisk menneske, jeg måtte ut i bilen å tømme lommeboka. Da

brukt der de trengs aller mest. Vi kan ikke redde alle men hver krone som blir gitt blir i sin helhet brukt på de som trenger det mest der nede.

Kriminaliteten var nok det vi reagerte mest på, etter mørkets frembrudd ca.kl.18 var det totalforbud for å gå ut. Siden fattigdommen er så stor er for



jeg stakk pengene til henne uten at noen så det, hvisket hun tilbake: Good bless you og jeg tenkte at var det noen han burde ta vare på så var det henne. Få dager før vi kom hadde politiet kommet til henne med en liten jente på 12 år som ikke hadde noen far (fedre er sjeldent å se..) og som hadde sittet på gata ved siden av sin aidsdøde mor, helt alene i verden. Men i barnehagen var det hjerterom, jente fikk en madrass på gulvet og Terje har ordnet det så hun får begynne på skolen hjelpeprosjektet har. Her snakker vi om at pengene vi gir og som samles inn i Norge kommer fram og blir

eksempel. En mobiltelefon nok til at en blir slått ned. Uka før vi kom var en i nabolaget drept, vi spurte hva gjør det med nabolaget, han hadde rotet med en annens kone og da var det ikke mer en riktig at han ble skutt var svaret!

Noen dager av ferien var satt av til safari besøk, besøk i

Sululand, Durban og feriestedet St. Lucia, alt en opplevelse. Men å få leve, spise, bo, være med i kirken (her snakker vi om å møteopp ca.2000 mennesker og oss 7 hvite) som venner var nok det som sitter igjen. Vi nordmenn har mye og lære!

Grete Halle



En kurv til min datter

Tar imot stafett pinnen fra Tove, og ønsker å dele noen tanker om en bok jeg fikk til jul for noen år siden. En bok jeg da leste fra perm til perm, som jeg ble så glad i og som gir meg inspirasjon hele året rundt.



Forfatter Kristin Solli Shøien tar oss her med inn i tro og tradisjon, gir oss innblikk og ideer fra egen erfaring i egen familie. Her følger vi kirkeåret med alle de spesielle dagene det innehar; sommer, vinter, vår og høst, i tillegg til tradisjoner i forhold til alle merkedagene i livet.

Som tittelen sier er det en bok til hennes datter Katinka, en videreføring av tradisjon og fortellinger hun har vokst opp med. I løpet av boka fylles en kurv med ting og tang som gir minner og som hun kan ha for å videreføre til sine etterkommere.

Det er en bok alle og enhver finner seg igjen i. Her er sanger, matoppskrifter og forslag til alt fra adventskalender til leker i barneselskap. Boka kan brukes som oppslagsbok til de forskjellige merkedagene, den kan gi ideer til å stoppe opp litt og gjøre en helt vanlig hverdag til en fest.

Trenger du et dikt, en sangtekst eller et lite ord for dagen, finnes det i boka.

Boka inneholder også masse vakre fotografier tatt av fotograf Trine Mikkelsen, bilder som gjør at en nesten lukter lussekatter og adventskringle, men også bilder til ettertanke.

Siden det nå er oktober og vi går mot jul, anbefaler jeg boken som for eksempel julegave til noen du bryr deg om eller rett og slett en bok til deg selv.

Grete Halle

Jeg sender stafettpinnen videre til Sølvi Snedal Tufte.

motevisning på grand - en suksess!



ÅRETS MOTEVISNING BLE EN HAPPENING!

Forrykende håر/makeup-show ved Pop Frisør, visning av moteklær fra Classic og Choise og frisyryr ved Jazz Frisør samt innslag av jenter fra Larvik Håndballklubb som mannekenger, ble kvelden kjempeflott. Dansegruppa fra Thor Heyerdahl vgs viste hva de var gode for og Grand Hotel stilte med smakfull tapasbuffet og alle praktiske detaljer.

Motegruppa vår kan puste lettet ut etter godt forarbeid og overskudd på kr 20 000,- som i sin helhet går til Moldovaprosjektet og anti-traffickingarbeidet.

Motevisningen ble behørig markedsført gjennom plakater og annonser samt Merete Longvas facebook.

Stor takk til Merete også for proff jobb!

Distriktsmøte i SYDII, Skien/Porsgrunn '07

Referat fra distriktsmøte, Skien og Porsgrunn Soroptimistklubb, 17. september 2007.

Tema: Vold i hjemmet. ” Da jeg var redd....., veldig redd. Barn som lever med vold i familien.

Foredragsholder: Terapeut/familierådgiver Øyvind Aschjem.

Øyvind Aschjem har vært en banebryter i forhold til bekjempelse og synliggjøring av vold i nære relasjoner. Han driver nå et større prosjekt i regi av Barne og likestillingsdepartementet vedrørende barn og vold. Han har også jobbet med dem som utøver vold i stiftelsen ”Alternativ til vold ”.

Sted: Høyskolen i Telemark, avd. Porsgrunn.

Vi var 13 jenter fra vår klubb som hadde fordelt oss i forskjellige biler og ankom til tiden med godt humør. Det var utrolig bra med så mange fra vår klubb inkludert med noen av våre ”nye medlemmer ”.

Skien og Porsgrunn klubben hadde virkelig gjort en flott jobb og vi startet som vanlig med appellen og lystenning. En av medlemmene leste 3 – 4 korte dikt, hvor bl. annet et av Saabye Christensen, som heter; ” Det barn du var skal du aldri bli ” ...

.... Det var i utgangspunktet Aschjem ikke helt enig i, da han mente at vi har barnet i oss og med oss hele livet. Skaarderud sier, ” det finnes barn i den sorte og den hvite sorgen ”. Den sorte

sorgen, - venteliste på å bli snakket med om – vold. Den hvite sorgen – forlate et barn, krenke et barn, sammenlignes med å knuse et speil, (kan ikke settes sammen) kan limes i noen stykker, men blir aldri helt.

Aschjem sier at barn tåler veldig lite. Man tror at de tåler mye, men det er helt feil.

Man blir født som krystall klart glass, så smusser vi til det etter hvert. Kan være: Pappa som jobber bestandig, han ringer og sier god natt på telefon. Eller mamma som har en ansvarsfull jobb. Før det hadde hun masse av tid til sin datter, senere ingenting. Sorgen.

Han anbefalte en bok som heter : ” 5 mennesker jeg møtte i himmelen ”.

Foredraget var utrolig interessant, selv om det var et tungt og alvorlig tema. Han ga oss innsikt i hva han hadde jobbet med gjennom mange år, ga oss noen eksempler fra sin hverdag og om den hjelp han kunne bidra med.

Litt i stikk ord, som han sa:

1. En ulykke kommer sjeldent alene.
2. Det er 5 sentrale måter vold preger et barns fremtidige atferd:
 - hjerne utvikling, traume, tilknytning /relasjon, læring og selvbilde.
 - Behandlingen må rettes mot alle 5 områdene.
3. Hva er det første minne du har?
4. Løvetannbarna: Sort asfalt og løvetann. Løvetann hører ikke hjemme i asfalten, men ute i marken!
5. Møte mellom mennesker har et mål:
 - å fremme den andres verdighet. Dette

skjer gjennom å minske avstander mellom det synlige og det usynlige menneske.

6. Han fortalte oss bl.a. om en kvinne som hadde flere ganger vært drapstruet av sin ” x- mann ” og hun hadde skrevet et testamente som burde vært en huskeliste for event. nye foreldre.

Tusen takk til Aschjem for et meget interessant foredrag.

Vi hadde en pause med et bugnende buffet bord med ost i alle varianter, druer, frukt og grønt og de serverte vin til de som ikke kjørte og ellers mineralvann til alle oss andre. Meget populært med ost, og skravla gikk! Kaffe og kake fulgte etter. Det var litt av en servering!

Deretter ble det underholdning av ” Irish Stew ” som bestod av 5 menn som spilte og sang for det meste Irsk musikk. Virkelig flott og et herlig humørfylt innslag inkludert med allsang.

Etter pausen:

Margrethe Dahlgren, president fra Sandefjord klubben, holdt et innlegg fra deres tur til Moldova og byen Edinett, hvor det ble chartret en ny klubb 24. juni. Der har de også et prosjekt med et barnehjem som de har støttet med penger til innlagt vann, dusj, gassledning osv. Og penger til driftsen. De hadde vært der før, og de så endringen på damene de besøkte som skulle starte klubben, fra første gang de møtte de, til nå denne siste gangen. Stor forskjell i positiv retning. Edinett damene var meget godt forberedt til å starte en ny klubb



Fairtrade-merket vin i alle Vinmonopol

Nå har endelig tiden kommet, det er mulig å finne Fairtrade-merket vin i samtlige pol. Det er både rødvin og hvitvin å finne i hyllene, se etter Fairtrade-merket!

Ark Just



Tlf. 33 18 44 20

ark@just.no

og de hadde fått godhjelp fra Sandefjord klubben. De følte det nå ble en dør inn til Europa.

Lisbeth Rudlang, vår distriktskontakt, fortalte litt fra hennes arbeid som kontaktperson opp mot Unionen og glede seg til neste distrikts kontakt møte som skulle være hos henne på våren 2008.

Holmestrand klubben hadde med seg lilla sløyfer (trafficking) som de solgte.

Loddsalg ble det og med flotte gevinst-er Blant annet noen meget populære tovede julenisser som en av jentene i klubben hadde laget. De fikk inn 3 500.- kroner!

I det hele ble det et meget godt og interessant møte og ikke minst hyggelig da vi møtte mange soroptimister fra vårt distrikt. Alle klublene var representert. Litt sent ble det, tror vi var ferdige ca 23:15!! (vanligvis skal det være ferdig kl 22:00.) Det var nok noen av oss som var litt ekstra trette på jobben den påfølgende dag.

Vi takker Skien og Porsgrunn

Soroptimistklubb for et meget godt distriktsmøte. Vi kan fortelle at de hadde 5 observatører der den kvelden, så la oss håpe de alle kan bli fremtidige medlemmer i klubben deres. Lykke til!

Kirsti A. Renaud

Ønsker du veiledning om frisyre og image, hårpleie eller fargedesign – vår spisskompetanse i alle fagets discipliner står til din disposisjon.



BYENS INNOVATIVE FRISØR • TORGET • LARVIK • TLF. 33182025
Mandag-fredag 09.00-18.00 • Lørdag 09-15.00

Kloke ord

Syltetøyglasset og to kopper kaffe ...

Når tingene i ditt liv virker nesten uoverkommelige; når 24 timer pr. dag ikke er nok, så husk syltetøyglasset og kaffen

En dansk professor stod foran sine filosofistudenter med noen ting foran seg. Da timen begynte, tok han uten å si et ord, et meget stort og tomt syltetøyglass fram og begynte å fylle det med golfballer. Da han hadde gjort det, spurte han klassen om glasset var fullt, og de var enige om at det var.

Så tok professoren en kasse med småstein fram, og begynte å helle dem ned i glasset. Han ristet glasset lett, så småsteinene fordelte seg imellom golfballene. Deretter spurte han igjen studentene om glasset var fullt, og det mente klassen at det var.

Deretter tok professoren en kasse med sand fram og begynte å helle den opp i glasset. Sanden fylte naturligvis de resterende hulrommet i glasset.

Igen spurte han om det var fullt. Klassen svarte enstemmig ja.. Til slutt tok professoren to kopper kaffe og helte dem begge ned i glasset. Hulrommet som var mellom sandkornene, ble nå effektivt fyldt. Studentene lo.

"Nåvel", sa professoren, da latteren var stilnet av. "Hvis dere nå forestiller dere,

at dette glasset representerer deres liv. Golfballene er de viktige ting i livet – deres familie, kjæresten, barn, helse, venner og yndlingspasjoner – de ting som, selv om alle andre ting gikk tapt, og bare disse tingene var tilbake, likevel ville gjøre deres liv fullkommen.

Småsteinene er de andre tingene, som betyr noe – sånn som jobb, hus, bil osv.. Sanden er alle de andre småting".

Professoren fortsatte: "Hvis dere putter sanden ned i glasset først, er det ikke plass til verken småsteinene eller golfballene. Det samme gjelder i livet. Hvis dere bruker all deres energi og tid på de små ubetydelige tingene, får dere aldri plass til det som er viktig for dere. Vær oppmerksom på de ting, som er avgjørende for deres lykke. Lek med barna. Pass på helsen! Inviter deres partner på middag. Ta enda en runde på golfbanen.

Det vil alltid være tid til at gjøre huset rent og ordne avløpene. Ta dere av golfballene først – de ting som virkelig betyr noe. Få styr på det dere vil prioritere – resten er bare sand.

"En av studentene rakte hånden i været og spurte hva kaffen representerer. Professoren smilte: "Jeg er glad for at du spør. Det er bare for å vise, at uansett hvor fylt ditt liv synes å være, så er det alltid plass til et par kopper kaffe sammen med en venn".

Lill Bjørvik

**Dame
FJELDSKÅR**
Nansetgata 26 • Larvik
33 11 35 55

Innlegg fra Kirsten Sweder



Her er Kirsten Sweder til høyre med den nye SI presidenten, Margaret Lobo. Som vi skjønner av den staute karen i midten, er de på Convention i Glasgow.

Gjennom bekjentskap har vi vært så heldige at vi har fått Kirsten Sweder til å skrive noen ord i vårt lille Sorord. Hun har innehatt /har store verv : Unionspresident i Sverige (1992 - 94), guvernør på federeasjonsplan, senere i Extension komiteen (sammen med vår Siri Bjercke) i fire år /de siste to som 'Chairman', med ansvar for alle nye klubber. De seneste to årene har hun vært én av to visepresidenter i federationen og er nå "Consultant for "Training Seminars and Training Manual"



Kära systrar i Norge!

Roligt att få möjlighet att få ett inlägg i eran "Sorord" som jag läst med stor glädje och beundran. Jag förstår ni har fått det hedersamma jobb att sköta "Norsk Soroptima".

Där ligger vi i lä i Sverige, när man jämför aktualiteten!

Norge har alltid stått mitt hjärta nära sen barndomen, där vi var på samma pensionat i Jotunheim området i många år. Mitt samarbete med Siri Bjercke i två år var också en resa i vänskap och utveckling.

Via vår internationella "Soroptimist chatline" fick jag några frågor från Margaret Støle Karlsen:

Fråga ett: HUR hamnade jag på Federationsnivå?

Extra konstigt att representera Sverige, då jag är danska!

Det beror dels på arv (min danska mamma är soroptimist sen 1951 och såg till att jag blev invald i Stockholm Vaxholm klubben 1973, då jag gift mig med en svensk och kände mig svårt

ensam i Sverige.) Dels beror det kanske på föreningssinne samt äntligen att andra har trott på mig och stött mig. Jag har aldrig sökt ett soroptimistjobb!

Med tre små barn, egen tandläkare-praktik i Stockholm, mycket representation för min man, blev våra klubbmöten viktige för mig som andnings rum, ett ställe att lära nytt av andra dynamiska kvinnor, att finna och koppla av. Klubben var även där som stöd, då jag blev änka vid 42 år. I "Lust och nöd" skall vi vara där för varandra eller hur?

Med stöd från klubben och andra har jag gått den 'långa vägen' (att rekommendera) från klubbpresident, via Extension i Sverige till Unionspresident (1992.- 94). Efter det tog jag steget till Federationen som blev guvernör, senare i Extension kommitteen fyra år /de sista två som 'Chairman', med ansvar för all nya klubbar(40 de två åren och viktigare: försöka hålla liv i de gamla klubbnarna även i alla 26 Unioner! HÄR tyckte jag att jag gjorde verkligen nytta

speciellt i Östeuropa! De senast två åren har jag varit en av två Vicepresidenter i Federationen och nu avslutar jag med att vara "Consultant for "Training Seminars and Training Manual" (se nedan).

Fråga två: Hur är det att vara soroptimist på den nivån?

Klubben är fortfarande viktig, men man skäms ofta över att ens egen klubb gör så litet, aldrig reser ut och helst vill ha trevliga möten bara. Inte göra en social insats. Därför blev arbetet på Unions och Federationsnivå med den större insikten och den egne aktivare insatsen, mycket väsentlig.

Jag har träffat oerhörda starka och underbara kvinnor från hela världen eftersom jag varit på 5 "Conventions", 20 charter och haft förmånen att följa Lynn Dunning 10 dagar i Balticum förra året. VILKEN personlighet!

Jag har rest mycket privat också.. Sex gånger till Georgien mest för egna pengar, då min klubb har projekt där och jag kan vara ett stöd för dessa systrar bara vid att komma! När jag har rest i jobbet eller privat med familjen har jag ALLTID kontaktat soroptimister lokalt och fått vänskap, språkträning och ödmjukhet. Jag beundrar dessa kvinnor i östeuropa som med dålig lön kämpar på, är soroptimister, har sina projekt som är utan pengar, men med egne "know how" ..

Man lär sig även att vara tacksam över att ha el, rent vatten och tak över huvudet!



**Från Lynns (Dunning - past internasjonal president)
10 dagarstrreas till balticum och Polen:**

I Riga med medlemmar från de två lettiska klubbnerna.
Lynn i mitten! (.... og Kirsten til høyre for henne).

Fråga tre: Vad har jag gjort?

Som Vicepresident hade jag ansvar för all rapporter, "Follow up Eastern Europe" samt skrivit en "Training Manual" som nu är översatt till ca. 20 språk och finns på vår nya uppdaterade hemsida:

www.soroptimisteurope.org/MemberArea/TrainingManuals

Var är den norska???

Hemsidan är värd ett besök full av information om PFR och ni kan ladda ner "Training Manual" - på engelska eller svenska och använda på klubbmöten...? Jag har också gjort en PPP på engelska om vår organisation.

Jag har under 2006-07 planerat 8 stora



University hospital: Min klubbs projekt och min 'käphäst'. Barnavdelingen i Tbilisi universitetshjukhus, Georgien. Ser likadant ut invändigt!

"Trainng Seminars" runt om i Europa för Unioner och 'Single Clubs' oftast en blandning av soroptimister från olika länder. Ca. 700 har deltagit med stort intresse. Jag var själv lärare i Tallinn, Estland för 30 stycken från Ryssland, Baltiska länderna och Finland. Lite senare i våras hade jag 20 stycken i Tbilisi, Georgien för systrar från Ukrain, Georgien, Turkiet och Bulgarien.. Många kontakter och stimulerande diskussioner.

Fråga fyra: Vad skall ni fokusera på?

Jag tycker ni redan gör helt rätt: Satser på nära projekt, på vänskap i klubben och dessutom sänder pengar till Unionen / Federationen. Tryggheten finns i klubben, men vi får inte glömma att vi är internationelle:

Res ut systrar, är mitt råd. Att vara på Union-regionsmöte samt åka till Vänklubbar ger mersmak. Jag kommer till Västerås och talar om tänker åka till er FL i Sverige någon gång!

Glöm inte att sända in eran PRF (Program Focus Report) för jag ser ju att I har så fina projekt som andra kan ha glädje av att läsa om (jazz konsert, Städning o.s.v.)

Många hälsningar från

Kirsten Sveder

2007-09 SI/E Consultant Training Seminars.

Stockholm-Ekerö klubben

Sverigeunionen

kirsten.sveder@thoresson.se



Lokalavisen din - 24 timer i døgnet!

I tillegg til å være den viktigste nyhetsformidleren for søndre Vestfold, er Østlands-Posten din vaktbikkje og er med å sette dagsorden.

Vi forteller om årsaker, sammenhenger og konsekvenser.

Vi bringer deg featuresider, spesialutgaver og en miks av stoff om alt fra bil og båt til finkultur.

For kun kr. 5,- per dag får du din egen lokalavis levert hjem i postkassen din hver morgen.

Som abonnent på ØP er du også medlem av "KLUBB ØP".

Vi inviterer deg med på kunst- og teaterturer, konserter og ulike kulturarrangementer. Du kan også benytte deg av våre gunstige reisetilbud.

Østlands-Posten kan alltid bli bedre, og vi vil til enhver tid søke å gi deg lokalavisen du ikke kan klare deg uten. Derfor er vi avhengig av å få tilbakemeldinger fra deg som leser. Gi oss tips og informasjon om det du mener er viktig i ditt nærmiljø og gi oss beskjed om det er noe du savner i ØP eller noe du mener vi kan gjøre bedre.

Ta kontakt på telefon 33 16 30 00 eller på vår tipstelefon 800 82 000 (gratis grønt nummer).

Har du spørsmål vedrørende ditt abonnement kan du ta kontakt med oss på tlf. 33 16 30 80 eller du kan sende oss en e-post: abo@op.no.

Nå kan også alle ØP abonnenter selv omadressere avisens bestilling oppbevaring eller legge inn klager på levering. Gå inn på www.op.no. Klikk på "Min ØP", øverst opp på nettsiden og skriv inn din brukerID som består av abonnementsnummer + de tre første bokstavene i etternavnet ditt.



Østlands-Posten
både på papir og nett

sorord

- alderdom er dog det eneste middel
til å leve lenge, som man hittil har
oppdaget.

”